

LIGJ
Nr. 3/2013

**PËR RATIFIKIMIN E MARRËVESHJES NDËRMJET KËSHILLIT TË
MINISTRAVE TË REPUBLIKËS SË SHQIPËRISË DHE QEVERISË SË
REPUBLIKËS SË KOSOVËS PËR NDIHMË TË NDËRSJELLË JURIDIKE NË
ÇËSHTJET PENALE**

Në mbështetje të neneve 78, 83 pika 1 dhe 121 të Kushtetutës, me propozimin e Këshillit të Ministrave,

KUVENDI
I REPUBLIKËS SË SHQIPËRISË

VENDOSI:

Neni 1

Ratifikohet marrëveshja ndërmjet Këshillit të Ministrave të Republikës së Shqipërisë dhe Qeverisë së Republikës së Kosovës për ndihmë të ndërsjellë juridike në çështjet penale.

Neni 2

Ky ligj hyn në fuqi 15 ditë pas botimit në Fletoren Zyrtare.

Miratuar në datën 31.1.2013

**Shpallur me dekretin nr.7945, datë 13.2.2013 të Presidentit të Republikës së Shqipërisë,
Bujar Nishani**

MARRËVESHJE

**NDËRMJET KËSHILLIT TË MINISTRAVE TË REPUBLIKËS SË SHQIPËRISË DHE
QEVERISË SË REPUBLIKËS SË KOSOVËS PËR NDIHMË TË NDËRSJELLË
JURIDIKE NË ÇËSHTJET PENALE**

Këshilli i Ministrave i Republikës së Shqipërisë dhe Qeveria e Republikës së Kosovës, në vijim të referuara si “Palët”,

duke pasur në konsideratë aspiratat e tyre për zhvillimin dhe forcimin e mëtejshëm të marrëdhënieve dypalëshe në frymën e miqësisë ekzistuese dhe bashkëpunimin, për sa i përket ndihmës së ndërsjellë juridike në çështjet penale ndërmjet dy shteteve;

duke pasur në konsideratë dëshirën për pjesëmarrje aktive në procesin e bashkëpunimit me shtetet europiane, kanë rënë dakord me sa vijon:

KAPITULLI I
DISPOZITA TË PËRGJITHSHME

Neni 1

Objekti dhe fusha e veprimit të ndihmës së ndërsjellë juridike

1. Palët marrin përsipër t'i ofrojnë njëra-tjetrës, në përputhje me këtë Marrëveshje, ndihmën më të gjerë të ndërsjellë juridike në çështjet penale në lidhje me veprat dhe dënimet, të cilat në kohën e paraqitjes së kërkesës për ndihmë janë në juridiksionin e autoriteteve gjyqësore të palës kërkuese.

2. Ndihma e ndërsjellë juridike përfshin:

- i) marrjen e dëshmive apo deklaratave të personave;
- ii) sigurimin e dokumenteve, të dhënave dhe provave;
- iii) njoftimin e dokumenteve dhe të akteve procedurale;
- iv) gjetjen apo identifikimin e personave ose të sendeve;
- v) transferimin e personave në arrest për marrjen në pyetje;
- dh) ekzekutimin e kërkesave për kontroll dhe konfiskim;
- vi) identifikimin, gjurmimin, sekuestrimin, si dhe konfiskimin e të ardhurave dhe sendeve të krimt dhe ndihmë në procedurën/procedimet lidhur me to;
- vii) njohjen dhe zbatimin e vendimeve gjyqësore të çështjeve penale;
- viii) çdo veprim tjetër procedural të nevojshëm në një procedim penal, për të cilin është rënë dakord mes palëve.

Neni 2

Autoritetet qendrore dhe gjyqësore

1. Për qëllim të kësaj Marrëveshjeje:

- i) Autoritetet qendrore janë ministritë e drejtësisë të palëve respektive;
- ii) Autoritetet gjyqësore janë:
 - a) për Republikën e Shqipërisë: Gjykata e Lartë, gjykatat e apelit, gjykatat e shkallës së parë, Prokuroria e Përgjithshme, prokuroritë pranë gjykatave të apelit dhe prokuroritë pranë gjykatave të shkallës së parë;
 - b) për Republikën e Kosovës: Gjykatat Themelore, gjykata e apelit, gjykata suprerme, prokuroritë themelore, Prokuroria e Apelit, Prokuroria Speciale e Kryeprokurorit të Shtetit.

Neni 3

Komunikimi dhe përcjellja e kërkesave për ndihmë të ndërsjellë juridike

1. Kërkesa për ndihmë të ndërsjellë juridike përfshin letërkërkesat sipas legjislacionit të brendshëm të Republikës së Shqipërisë dhe Lutjet, dhe letërporositë sipas legjislacionit të brendshëm të Republikës së Kosovës brenda fushës së bashkëpunimit të kësaj Marrëveshjeje.

2. Kërkesa e autoriteteve gjyqësore të njëres palë u përcillet me shkrim autoriteteve gjyqësore të palës tjetër nëpërmjet autoriteteve qendrore, ndërsa në raste urgjente mund të dërgohet drejtpërdrejt nëpërmjet autoriteteve gjyqësore të palëve, duke njoftuar njëkohësisht autoritetin qendror përkatës.

3. Kërkesa dhe dokumentet shoqëruese përcillen në origjinal apo kopje të njësuara me origjinalin.

4. Kërkesa dhe dokumentet shoqëruese dorëzohen nëpërmjet shërbimit postar, kanaleve diplomatike ose nëpërmjet mjeteve të tjera teknike të përshtatshme, por me kusht që të konfirmohet marrja në dorëzim.

5. Autoritetet gjyqësore të palëve i ekzekutojnë kërkesat pa vonesë.

6. Kërkesa dorëzohet në gjuhën shqipe për Ministrinë e Drejtësisë së Republikë së Shqipërisë dhe në gjuhën shqipe ose serbe për Ministrinë e Drejtësisë së Republikës së Kosovës.

Neni 4

Kërkesa

1. Kërkesa, për aq sa është e mundur, përmban:

- i) autoritetin kërkues dhe emrin e autoritetit të kërkuar;
- ii) përcaktimin e saktë të llojit të kërkesës që krijon marrëdhënien juridiksionale ndërmjet dy palëve, arsyet e dërgimit dhe bazën ligjore;
- iii) një përshkrim të procedimit penal që është duke u zhvilluar;

- iv) një përshkrim të faktit penal, duke treguar kohën dhe vendin e tij, emërtimin ligjor të veprës penale, si dhe kopje të tekstit të dispozitave ligjore të brendshme të zbatueshme;
 - v) gjenealogjetet e personit që ka lidhje me objektin e kërkesës, si dhe pozitën e tij në procedimin penal;
 - vi) aktet që i bashkëngjiten kërkesës, nëse ka, të evidentuara edhe në një listë;
 - vii) deklarin nëse çështja është urgjente dhe afatin brenda të cilit nevojitet ekzekutimi, së bashku me arsyet e urgjencës apo afatit;
 - viii) një përshkrim të ndonjë procedure të veçantë për t'u ndjekur gjatë ekzekutimit të kërkesës;
 - ix) kërkesën për ruajtjen e konfidencialitetit mbi kërkesën, nëse është e nevojshme, si dhe arsyen për këtë qëllim;
 - x) çdo informacion tjetër që mund të jetë me rëndësi për procedurën e ekzekutimit të kërkesës.
2. Kërkesa dhe dokumentet shoqëruese nëshkruhen dhe vulosen nga autoriteti kërkues
 3. Pala e kërkuar mund të kërkojë informacion shtesë nëse e vlerëson të nevojshme për ekzekutimin e kërkesës.

Neni 5

Refuzimi i ndihmës së ndërsjellë juridike

1. Ndhima e ndërsjellë juridike mund të refuzohet kur:
 - i) Kërkesa u referohet veprave penale që pala e kërkuar i konsideron vepra penale politike ose që lidhen me vepra penale politike ose vepra penale ushtarake;
 - ii) Pala e kërkuar konsideron se ekzekutimi i kërkesës mund të cenojë sovranitetin, sigurinë, rendin publik dhe interesat e tjerë esenciale të vendit të saj.
2. Në rast të veprave penale kundër njerëzimit apo vlerave të tjera mbrojtura nga drejta ndërkombëtare, tentativave për t'i kryer ato, si dhe bashkëpunimit në kryerjen e tyre, palët nuk mund të refuzojnë kërkesat, me shkakun se përbëjnë vepra penale politike.
3. Akti i refuzimit të një kërkesë përmban arsyet e refuzimit dhe bazën ligjore.

Neni 6

Ekzekutimi i kërkesës

1. Pala e kërkuar ekzekuton, sipas procedurave të parashikuara në legjislacionin e saj të brendshëm, kërkesat sipas kësaj Marrëveshjeje.
2. Pala e kërkuar mund të zbatojë një procedurë të veçantë që kërkohet shprehimisht nga pala kërkuese në ekzekutimin e kërkesës deri në atë masë që një procedurë e tillë nuk është në kundërshtim me legjislacionin e brendshëm të palës së kërkuar.
3. Nëse pala kërkuese e kërkon shprehimisht, pala e kërkuar duhet të njoftojë për datën dhe vendin e ekzekutimit të kërkesës.
4. Autoritetet kompetente të palës së kërkuar, me kërkesë të autoriteteve gjyqësore të palës kërkuese, mund të lejojnë përfaqësues të autoriteteve gjyqësore të palës kërkuese të marrin pjesë në marrjen e provës dhe t'i drejtojnë pyetje personit që pyetet, sipas legjislacionit të palës së kërkuar.
5. Pala e kërkuar mund të shtyjë ose të kushtëzojë ekzekutimin e kërkesës nëse ekzekutimi i saj ndikon në mbarëvajtjen e procedimeve penale të filluara nga autoritetet gjyqësore të palës së kërkuar. Në këtë rast pala e kërkuar njofton palën kërkuese për arsyet e shtyrjes ose të kushtëzimit të ekzekutimit të kërkesës.
6. Në rastet kur pala e kërkuar konstaton që kërkesa për ndihmë juridike të ndërsjellë nuk mund të përmbushet, atëherë duhet të informojë palën kërkuese menjëherë dhe të specifikojë arsyet e mospërmbushjes. Kërkesa origjinale dhe dokumentet e bashkëngjitura

duhet t'i kthehen palës kërkuese pa vonesë.

7. Pas ekzekutimit të kërkesës për ndihmë juridike të ndërsjellë, pala e kërkuar duhet t'i përcjellë kopjet e certifikuara të të dhënave ose të dokumenteve të kërkuara, përveç nëse pala kërkuese shprehimisht kërkon përcjelljen e origjinaleve.

Neni 7

Konfidencialiteti

1. Pala kërkuese mund të kërkojë që pala e kërkuar të ruajë si konfidenciale faktin e dorëzimit të kërkesës, si dhe të përmbajtjes së saj, deri në atë masë sa është e nevojshme për ekzekutim të kërkesës. Nëse pala e kërkuar nuk mund të veprojë në përputhje me kërkesën e konfidencialitetit, atëherë duhet të informojë palën kërkuese për këtë brenda një afati të arsyeshëm.

2. Kushdo që ka akses në të dhënat personale të mbledhura, të ruajtura dhe të përpunuara nga institucionet kompetente për zbatimin e marrëveshjes, gjatë ushtrimit të detyrave të tyre edhe pas përfundimit të funksioneve, i nënshtrohet detyrimit të ruajtjes së konfidencialitetit dhe mospërhapjes së asnjë informacioni, përveç kur parashikohet ndryshe me ligjin e brendshëm të secilës palë.

3. Palët në këtë marrëveshje, detyrohen të ruajnë konfidencialitetin dhe besueshmërinë edhe pas përfundimit të kësaj Marrëveshjeje. Të dhënat nuk duhet të përhapen, përveç rasteve të parashikuara në legjislacionet respektive.

Neni 8

Mbrojtja e të dhënave personale

1. Pala, së cilës i janë përcjellë të dhënat personale nga pala tjetër si rezultat i ekzekutimit të kërkesës së dorëzuar në përputhje me këtë Marrëveshje, mund t'i shfrytëzojë ato vetëm për:

- i) qëllime të procedurave penale, për të cilat vlen kjo Marrëveshje;
- ii) procedura të tjera gjyqësore ose administrative të lidhura drejtpërsëdrejti me procedurën penale të parashikuar në nënparagrafin "i" të këtij paragrafi;
- iii) parandalimin e kërcënimit të menjëhershëm dhe serioz për sigurinë publike.

2. Të dhënat personale mund të shfrytëzohen për qëllime të ndryshme nga ato të përcaktuara në paragrafin 1 të këtij neni, nëse pala që i ka dorëzuar ato ose subjekti i të dhënave jep paraprakisht pëlqimin me shkrim.

3. Secila palë mund të refuzojë transferimin e të dhënave personale të fituara si rezultat i ekzekutimit të kërkesës së dorëzuar në përputhje me këtë Marrëveshje nëse:

i) cenohen interesat e sigurisë kombëtare, politika e jashtme, interesat ekonomikë dhe financiarë të shtetit, liria e shprehjes dhe e informimit apo liria e shtypit ose për parandalimin dhe ndjekjen e veprave penale; dhe

ii) pala së cilës duhet t'i transferohen të dhënat nuk siguron një nivel të mjaftueshëm të mbrojtjes së të dhënave personale në përputhje me legjislacionin e brendshëm për mbrojtjen e të dhënave personale dhe standardet e parashikuara në aktet ndërkombëtare përkatëse, përveç nëse pala e fundit merr përsipër të bëjë mbrojtjen e të dhënave personale siç kërkohet nga pala tjetër.

4. Pala e cila ka transferuar të dhënat personale të fituara si rezultat i ekzekutimit të kërkesës së dorëzuar në përputhje me këtë Marrëveshje, kërkon nga pala tjetër të japë informacion rreth përdorimit të tyre, përfshirë këtu edhe afatin e mbajtjes së të dhënave deri në shkatërrimin e tyre.

5. Institucionet e secilës palë në këtë Marrëveshje që zbatojnë dispozitat e saj, marrin të gjitha masat e duhura organizative dhe teknike për mbrojtjen e të dhënave personale nga shkatërrimi i jashtëligjshëm ose aksidental, humbja aksidentale, aksesit ose përhapja te

persona të paautorizuar, veçanërisht kur përpunimi i të dhënave kryhet në rrjet, si dhe çdo formë tjetër përpunimi të jashtëligjshëm.

KAPITULLI II EKZEKUTIM I KËRKESAVE SIPAS LLOJEVE

Neni 9

Shërbimi i thirrjeve dhe i dokumenteve gjyqësore

1. Pala kërkuese mund të kërkojë nga pala e kërkuar:

- i) njoftimin e aktit të thirrjes ndaj palëve në procedimin penal, dëshmitarit apo ekspertit;
- ii) njoftimin e urdhrave, vendimet e autoriteteve gjyqësore dhe të dokumenteve të tjera të nevojshme që lidhen me procedimin penal në palën kërkuese.

2. Kërkesa për dorëzim të letërthirrjes për të pandehurin duhet t'i përcillet autoritetit qendror të palës së kërkuar jo më vonë se 45 ditë para datës së caktuar për paraqitje të të pandehurit në territorin e palës kërkuese, me përjashtim të rasteve urgjente të cilat afati mund të shkurtohet.

3. Dorëzimi dokumentohet sipas legjislacionit të brendshëm të secilës palë.

4. Secila palë ka të drejtën që nëpërmjet përfaqësuesve të saj diplomatikë dhe konsullorë, të vendosë në dispozicion dokumente ose të dhëna zyrtare, të kërkuara nga shtetasit e saj, të cilët ndodhen në territorin e palës së cilës i drejtohet kërkesa, në përputhje me legjislacionin e brendshëm që rregullon çështjen e informimit të publikut me dokumentet zyrtare dhe legjislacionin për mbrojtjen e të dhënave personale.

Neni 10

Paprekshmëria e personit të thirrur

1. Një dëshmitar ose ekspert dëshmitar, pavarësisht nga shtetësia e tij, i cili paraqitet pas ftesës nga pala kërkuese, nuk duhet të ndiqet penalisht, të ndalohet ose t'i nënshtrohet ndonjë kufizimi tjetër të lirisë personale të tij në territorin e saj në lidhje me veprat e kryera ose dënimet e dhëna para nisjes së tij nga territori i palës së kërkuar.

2. Një person, pavarësisht nga shtetësia e tij, i thirrur para autoriteteve gjyqësore të palës kërkuese si i pandehur për t'u përgjigjur për aktet për të cilat ai akuzohet, nuk duhet të ndiqet, të ndalohet ose t'i nënshtrohet ndonjë kufizimi tjetër të lirisë personale në territorin e saj në lidhje me veprat e kryera ose dënimet e dhëna para nisjes së tij nga territori i palës së kërkuar dhe të cilat nuk janë të specifikuar në kërkesa.

3. Vlefshmëria e garancive të parapara me këtë nen duhet të pushojë nëse:

4. Dëshmitari, eksperti dëshmitar ose i pandehuri mbetet në territorin e palës së kërkuar më shumë se 15 ditë prej kur prania e tij nuk është e nevojshme nga autoritetet gjyqësore edhe pse ai/ajo ka pasur mundësinë të largohet nga territori. Ky afat nuk përfshin periudhën gjatë së cilës personi i thirrur nuk mund të largohet nga territori për shkaqe të ligjshme të dokumentuara.

5. Dëshmitari, dëshmitari ekspert ose i pandehuri, pas lëshimit të palës kërkuese, kthehet në territorin e saj në mënyrë vullnetare.

Neni 11

Seancat dëgjimore nëpërmjet mjeteve të telekomunikimit

1. Në rastet kur personi që gjendet në territorin e cilësdo palë duhet të dëgjohet si dëshmitar ose ekspert nga organet gjyqësore të palës tjetër, kjo e fundit, nëse nuk është e dëshirueshme ose e mundshme që personi të paraqitet në territorin e saj personalisht, mund të kërkojë dëgjimin përmes mjeteve të telekomunikimit.

2. Përveç të dhënave të përcaktuara në nenin 4 të kësaj Marrëveshjeje, kërkesa për

dëgjim përmban:

i) arsyen pse nuk është e dëshirueshme ose e mundshme që dëshmitari ose eksperti të paraqitet personalisht;

ii) emrin e autoritet gjyqësor dhe emrin e personave që do të drejtojnë seancën dëgjimore.

3. Seanca dëgjimore zhvillohet sipas rregullave të mëposhtme:

i) Organi gjyqësor i palës së kërkuar duhet të jetë i pranishëm gjatë dëgjimit dhe është përgjegjës për të siguruar identifikimin e personit që duhet dëgjuar dhe respektimin e parimeve themelore të ligjeve të palës së kërkuar. Nëse organi gjyqësor i palës së kërkuar vlerëson se gjatë dëgjimit parimet themelore të ligjit të palës së kërkuar janë duke u shkelur, atëherë ai menjëherë merr masat e domosdoshme për të siguruar që dëgjimi të vazhdojë në përputhje me parimet e lartpërmendura.

ii) Masat për mbrojtjen e personit që duhet dëgjuar, duhet të miratohen, nëse është e nevojshme ndërmjet autoriteteve gjyqësore të të dyja palëve;

iii) Me kërkesë të palës kërkuese ose të personit që duhet dëgjuar, pala e kërkuar duhet të sigurojë që personi që duhet dëgjuar të ndihmohet nga përkthyesi nëse është e nevojshme;

iv) Personi që duhet dëgjuar mund të shfrytëzojë të drejtën për të mos dëshmuar në përputhje me ligjin e secilës palë.

4. Pa cenuar masat e miratuara për mbrojtjen e personave, organi gjyqësor i palës së kërkuar harton procesverbalin e dëgjimit, që përfshin:

i) datën dhe vendin e dëgjimit;

ii) identitetin e personit të dëgjuar;

iii) identitetet dhe funksionet e personave të tjerë në palën e kërkuar që marrin pjesë në dëgjim;

iv) betimet e dhëna;

v) kushtet teknike nën të cilat është realizuar dëgjimi; dhe

vi) zbatimin e masave të mbrojtjes.

5. Palët marrin masat e nevojshme për zbatimin e legjislacionit të brendshëm kur dëshmitari ose eksperti që dëgjohet, refuzon për të dëshmuar apo jep dëshmi të rreme.

Neni 12

Transferimi i përkohshëm i personave të ndaluar

1. Nëse pala kërkuese kërkon paraqitjen e një personi të ndaluar në paraburgim ose burgim në territorin e palës tjetër për të dëshmuar, ai/ajo mund të transferohet përkohësisht në shtetin e palës kërkuese, me kusht që të ritransferohet brenda periudhës së përcaktuar nga ana e palës së kërkuar.

2. Transferimi i përkohshëm i personit vendoset nga autoriteti qendror nëse pala kërkuese jep garanci për mbrojtjen dhe kthimin e personit brenda periudhës së përcaktuar.

3. Transferimi mund të refuzohet nëse:

i) personi i ndaluar nuk jep pëlqimin e tij për një gjë të tillë;

ii) prania e tij është e nevojshme në një procedim penal që po zhvillohet në territorin e palës së cilës i drejtohet kërkesa;

iii) transferimi i tij do të zgjasë më tej gjendjen e tij të ndalimit; ose iv) ka arsye të tjera thelbësore për të mos e transferuar atë.

4. Dorëzimi i të pandehurit mund të shtyhet nëse prania e tij është e domosdoshme në procedurën penale që zhvillohet në territorin e palës së kërkuar.

5. Në rast të dorëzimit të përkohshëm të të pandehurit nga një shtet i tretë te njëra nga palët, përmes territorit të palës tjetër, kjo e fundit, në përputhje me këtë Marrëveshje, duhet të lejojë transitin e tij përmes territorit të vet, me kusht që i pandehuri të mos jetë shtetas i saj.

6. Personi i dorëzuar duhet të mbahet në paraburgim në territorin e palës kërkuese dhe në rastet kur aplikohet, edhe në territorin e palës përmes territorit të të cilit lejohet transiti, përveç nëse pala nga e cila kërkohet dorëzimi kërkon lirimin e tij. Koha e ndalimit në palën kërkuese llogaritet në kohëzgjatjen e dënimit përfundimtar.

7. Në rastet kur qëllimi i specifikuar në paragrafin 1 të këtij neni plotësohet, pala kërkuese duhet të kthejë menjëherë personin e dorëzuar te pala e kërkuar, përveç nëse kjo e fundit kërkon lirimin e tij. Personi i dorëzuar ka të drejtat e specifikuara në nenin 10 të kësaj Marrëveshjeje.

Neni 13

Konfiskimi dhe dorëzimi i sendeve

1. Kërkesa për konfiskim dhe dorëzim të sendeve pranohet kur fakti për të cilin procedon pala kërkuese parashikohet si vepër penale në legjislacionin e secilës palë.

2. Kërkesa për konfiskim dhe dorëzim të sendeve duhet të shoqërohet nga vendimi i organit kompetent gjyqësor të palës kërkuese që urdhëron konfiskimin e atij sendi.

3. Pala e kërkuar mund të shtyjë dorëzimin e sendit, të dhënave ose dokumenteve të kërkuesit nëse sendi, të dhënat ose dokumentet në fjalë kërkohen për qëllime të procedurave penale të veta të papërfunduara.

4. Sendet, të dhënat origjinale ose dokumentet e dorëzuara tek pala kërkuese gjatë ekzekutimit të kërkesave për ndihmë të ndërsjellë juridike, duhet t'i kthehen palës së kërkuar sa më shpejt që është e mundur, përveç nëse kjo e fundit heq dorë nga kthimi.

5. Paragrafët 1 - 3 të këtij neni nuk duhet të cenojnë interesat legjitimë të personave të interesuar, duke përfshirë palët e treta në mirëbesim, në lidhje me sendet e konfiskuar dhe të dorëzuara.

Neni 14

Transferimi i procedurës penale

1. Palët mund t'i kërkojnë njëra - tjetrës transferimin e procedurës penale me kusht që pala e kërkuar të ketë kompetencë për të ushtruar ndjekjen penale.

2. Transferimi i procedurës penale mund të lejohet nëse shtetasi i njërit palë ose personi që jeton në territorin e saj kryen në territorin e palës tjetër një vepër të dënueshme të parashikuar nga ligjet e të dyja palëve.

3. Transferimi i procedurës penale lejohet pas plotësimit të kushteve të përcaktuara me ligjin e palës së kërkuar.

4. Organi kompetent gjyqësor i palës së kërkuar duhet të kryejë procedurat penale në përputhje me ligjin e vet.

5. Kërkesa për transferim, krahas të dhënave të përcaktuara në nenin 4 të kësaj Marrëveshjeje, duhet të shoqërohet edhe nga dosja origjinale ose nga kopja e njëzuar e saj.

6. Kur pala kërkuese ka kërkuar transferimin e procedurës/procedimit, ajo nuk mund të vazhdojë më ndjekjen penale të personit për veprën penale për të cilën është kërkuar transferimi apo të ekzekutojë një vendim i cili është shpallur në shtetin e asaj pale kundër personit për të njëjtën vepër penale. Megjithatë, pala kërkuese ka të drejtë të ndërmarrë të gjitha hapat për ndjekjen penale ose për dërgimin e çështjes në gjyq deri në momentin kur ajo merr vendimin e palës së kërkuar mbi pranimin e transferimit.

7. E drejta e ndjekjes penale dhe ekzekutimit të vendimit i kthehet palës kërkuese nëse pala e kërkuar njofton për vendimin e saj për të refuzuar transferimin e procedurës për shkak se nuk përmbushen kushtet e parashikuara në legjislacionin e saj të brendshëm apo vendimin e saj për tërheqjen e pranimin të kërkesës së transferimit për shkak se pas pranimin ka lindur një arsye për të mos vijuar më ndjekjen penale të procedimit.

8. Pala e kërkuar informon palën kërkuese rreth rezultatit të ecurisë së procedurës

penale dhe dorëzon vendimin përfundimtar ose kopjen e njësuar të tij.

Neni 15

Shpenzimet e shërbimeve gjyqësore

1. Palët heqin dorë nga rimbursimi i shpenzimeve të ekzekutimit të kërkesave, me përjashtim të rasteve:

i) të shpenzimeve të një dëshmitari ose eksperti që paraqitet për ekzekutimin e një kërkesë tek autoritetet gjyqësore të palës së kërkuar. Në këtë rast eksperti ose dëshmitari kompensohet sipas legjislacionit të palës kërkuese. Kërkesa përmban shumën e përafërt të shpenzimeve që do të kompensohen.

ii) të shpenzimeve për transferimin e përkohshëm të personave të ndaluar, të parashikuar në nenin 12 të kësaj Marrëveshjeje.

iii) të shpenzimeve për kryerjen e veprimeve procedurale që kanë shpenzime të larta apo të jashtëzakonshme.

2. Autoritetet qendrore të palëve konsultohen paraprakisht me njëra-tjetrën me qëllim arritjen e një marrëveshjeje për kushtet në të cilat do të ekzekutohet letërporosia si mënyrën e kryerjes së pagesës së shpenzimeve të parashikuara në nënparagrafin “iii” të paragrafit “1” të këtij neni.

Neni 16

Njohja dhe ekzekutimi i vendimeve gjyqësore penale

Të dyja palët njohin dhe ekzekutojnë vendimet gjyqësore penale të dhëna nga gjykatat kompetente të tyre në përputhje me legjislacionin e tyre të brendshëm.

KAPITULLI III TRANSFERIMI I TË DHËNAVE

Neni 17

Të dhëna mbi legjislacionin

Autoritetet qendrore i ofrojnë njëra-tjetrës sipas kërkesës tekstin e dispozitave ligjore në fuqi ose që kanë qenë në fuqi në territorin e palëve, si dhe informatat rreth çështjeve të caktuara ligjore.

Neni 18

Zyra e gjendjes gjyqësore

Pala e kërkuar do të transferojë të dhëna personale që disponon zyra e gjendjes gjyqësor në masën që kërkojnë autoritetet e tyre gjyqësore, nëse një gjë e tillë kërkohet nga autoritetet kompetente të palës kërkuese dhe janë të nevojshme për procesin penal.

Neni 19

Shkëmbimi i informacioneve

1. Secila palë informon palën tjetër për vendimet penale dhe dënimet përkatëse të dhëna nga autoritetet e tyre gjyqësore që i përkasin shtetasve të palës tjetër dhe që kanë qenë objekt i regjistrimit në kartotekën gjyqësore (zyrën e gjendjes gjyqësore).

2. Autoritetet qendrore komunikojnë të dhënat e parashikuara në paragrafin 1 të këtij neni, në një kohë sa më të shpejtë.

KAPITULLI IV DISPOZITAT KALIMTARE DHE TË FUNDIT

Neni 20

Zbatimi dhe interpretimi i Marrëveshjes

1. Dispozitat e kësaj Marrëveshjeje zbatohen për kërkesat për ndihmë të ndërsjellë juridike që lidhen me veprat penale që janë kryer para dhe pas datës së hyrjes në fuqi të kësaj Marrëveshjeje.

2. Çdo mosmarrëveshje që mund të lindë ndërmjet palëve lidhur me interpretimin dhe zbatimin e dispozitave të kësaj Marrëveshjeje do të zgjidhet nëpërmjet rrugëve diplomatike, ose nëpërmjet komunikimit të drejtpërdrejtë ndërmjet autoriteteve qendrore të palëve, në përputhje me legjislacionin e brendshëm të tyre.

Neni 21

Autoritetet gjyqësore të Republikës së Kosovës

Deri më 1 janar 2013, në Republikën e Kosovës, autoritetet gjyqësore janë: Gjykata Supreme, Gjykatat e Qarkut, gjykata Ekonomike, gjykatat komunale, Zyra e Prokurorit të Shtetit e Republikës së Kosovës, Prokuroria Speciale e Republikës së Kosovës, zyrat publike të qarkut të Prokurorisë dhe zyrat komunale të Prokurorit Publik.

Neni 22

Dispozitat përfundimtare

1. Kjo Marrëveshje i nënshtrohet ratifikimit në përputhje me procedurat ligjore të palëve dhe do të hyjë në fuqi 30 ditë pas njoftimit të fundit, përmes kanaleve diplomatike të palëve se procedurat e brendshme për hyrjen në fuqi të kësaj marrëveshjeje janë përfunduar.

2. Marrëveshja lidhet për një afat kohor të pacaktuar dhe përfundon 6 muaj pasi njëra nga palët njofton palën tjetër për përfundimin e saj.

3. Secila prej palëve mund të kërkojë denoncimin e Marrëveshjes, në çdo kohë duke i dërguar njoftim me shkrim palës tjetër nëpërmjet kanaleve diplomatike. Denoncimi i kësaj Marrëveshjeje hyn në fuqi 6 muaj pas marrjes së këtij njoftimi.

4. Institucionet e Republikës së Kosovës të përmendur në paragrafin 12 të nenit 2 të kësaj marrëveshjeje, do të kenë këtë strukturë organizative nga data 11 janar 2013 siç parashikohet me ligjin e aplikueshëm.

Në dëshmi të kësaj të nënshkruarit, rregullisht të autorizuar, kanë nënshkruar këtë Marrëveshje.

Bërë në Tiranë, më 6.11. 2012, në gjuhët, shqipe dhe serbe, të gjitha tekstet njësoj autentike. Në rast mosmarrëveshjeje në interpretim, teksti në gjuhën shqipe do të ketë përparësi.

PËR KËSHILLIN E MINISTRAVE
TË REPUBLIKËS SË SHQIPËRISË
MINISTRI I DREJTËSISË
Eduard Halimi

PËR QEVERINË E REPUBLIKËS SË KOSOVËS
ZËVENDËSKRYEMINISTRI DHE
MINISTRI I DREJTËSISË
Hajredin Kuçi